

Doodmoe en in een slechte conditie kwam ik in 2006 – op aanraden van een kennis - ik bij André binnen. Ik had gezondheidsproblemen en had het hele medische circuit doorlopen: niemand kon me helpen. Wat was er toch met me aan de hand?

Ik was depressief en sliep nauwelijks, maar ik kon niet achter de oorzaak komen.

Vier jaar daarvoor ben ik ernstig overspannen geraakt. Het werd zo erg, dat ik niet meer kon slapen, niet meer kon functioneren en het hele leven me teveel geworden was. Soms sliep ik tien minuten, om daarna weer lange uren wakker te liggen, wachtend op het morgenlicht.. Doodmoe stond ik op en dan moest de dag nog beginnen.

Natuurlijk was ik al naar het Kruidvat, de Etos en de trekpleister geweest voor slaapmiddelen. Ook bij de huisarts was ik kind aan huis. Alle middelen van de drogist en van de huisarts (chemische slaappillen) werkten niet of ik kon er niet tegen en reageerde er slecht op: de klachten werden eerder erger dan minder.

In overleg met de huisarts heb ik me hoopvol aangemeld bij gespecialiseerde ziekenhuizen: zij konden vast helpen om me weer op de been te krijgen. Na drie maanden wachttijd werd ik opgenomen voor onderzoek. Alles konden ze meten en signaleren.

Tot mijn grote verdriet was de uitslag: mevrouw we snappen er niets van; u bent goed gezond en er zijn geen afwijkingen te vinden, maar u slaapt inderdaad niet.

Ze raadden mij zware anti-depressiva aan, die na 6 weken misschien zouden werken. En ik moest ook maar eens gaan praten met de psychiater. Ik ben niet aan de pillen begonnen, omdat ik van mezelf weet dat ik alle bijverschijnselen in hevige mate ook zou krijgen.

De psychiater heb ik wel geprobeerd, maar al snel kwam ik tot de conclusie, dat dat geen begaanbare weg voor mij was. Maar wat dan?

Toen kwam ik bij Andre terecht. Ik belde hem op en kon binnen 3 dagen terecht. Wat is dat heerlijk als je dringend hulp nodig hebt en je hoeft geen 10 weken te wachten. Ik kreeg weer hoop.

Ik werd vriendelijk ontvangen met een open blik en zijn diagnose was binnen 10 minuten helder: je hebt een virus, de Herpes Zoster.

Ik kreeg een klein flesje mee naar huis. Ik was perplex.

Hadden al die doktoren en hun onderzoeksmogelijkheden in laboratoria en ziekenhuizen dat dan niet kunnen ontdekken?

Hoe kon André dat zo makkelijk zeggen.

André kon me ook nog zeggen, dat de klachten na 21 dagen zouden minderen en dat ik na 4 jaar van slapeloosheid weer zou kunnen slapen. Ik kon het niet geloven en was als een kind zo blij.

En hij kreeg gelijk.

Na ongeveer 15 dagen voelde ik me beter en minder gespannen, zonder chemische middelen. Ik wist weer wie ik was en kon ook weer beter eten en drinken. Slaapprobleem was niet over, maar er bleef hoop.

Andre vertelde me, dat het virus een beruchte was: het kon makkelijk terugkomen. En dat was ook zo. Van tijd tot tijd steekt het de kop op en dan weet ik waar ik heen kan. Niet naar de neuroloog, niet naar de psychiater, niet naar de internist of de zenuwarts, niet naar de apotheek of de huisarts, maar naar André.

Ik heb bewondering voor deze man, die op zijn eigen manier en methode, geneesmiddelen heeft ontwikkeld en gezocht om mensen te helpen en het plezier in het leven terug te geven. En het mooie van André is, dat hij niet stil zit, maar blijft zoeken – steeds dieper - naar nieuwe inzichten in de geheimen van ziekten.